

af Bødhavens Grund, og derpaa modtog jeg det Svar fra Civillisten, at den ikke var i Stand til at afgive en saa stor Del af bemeldte Grund, idet Overhofmarskallatet maatte fastholde, at der blev tilstrækkelig Plads til at opstable den Brændebeholdning, for hvilken Civillisten aarlig havde Brug, nemlig ca. 500 Tønde, uden at være nødsaget til at stable dem i en større Høide, end den nu bliver opstabelt. Civillisten kunde altsaa ikke gaa ind paa at afgive Grunden, medmindre der blev anvist den fornødne Grund paa et bekvemt og passende Sted. Nu siger det ærede Medlem for Aalborg, at den paatænkte Bygning ingenlunde vil komme til at indtage hele den saakaldte Grønnehaves Grund, og at der altsaa var tilstrækkelig Leilighed til at give Civillisten Bederlag. Med Hensyn dertil maa jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at det Stykke, der blev tilovers af den saakaldte Grønnehave, ingenlunde er saa stort som det, der blev forlangt af Civillisten, og dernæst, at jeg ligefrem vilde finde det uforsvarligt at stable Brænde op mellem en Bygning som Søfortarkivet, hvori det ikke kan undgaa, at man har Støbteder, og hvor der endogaa, naar Sø- og Handelsretten skulde have sit Lokale der, maatte være, hvad der jo ikke var paatænkt tidligere, Behøvsleilighed for et Bud og altsaa yderligere Brug for Ild og Lys, og de Bygninger, i hvilke Krigsbestyrelsen har Materiale. Det kunde der altsaa ikke være Spørgsmaal om. Det foreligger altsaa klart, at Betingelserne for at opføre denne Bygning vare bristede, og det kunde saa dog ikke paa hvile mig at vandre omkring og se, om jeg kunde finde en anden Grund. Da samtidig dermed eller noget tidligere Tanken om at stille det meteorologiske Institut under Marineministeriets Bestyrelse var fremkommet, var det naturligt, at den Tanke opstod hos Marineministeren, at forene disse to Institutter i een Bygning. Det er to Institutter, som høre meget nær sammen; de ville gjensidig kunne yde hinanden megen Hjælp og Understøttelse, og de samme Folk, der søge til Søfortarkivet, have som oftest ogsaa Anledning til at søge Dplysning og Vejledning i det meteorologiske Institut. Men

jeg skal ogsaa villig indrømme det ærede Medlem, at jeg personlig ikke har havt nogen overbreven stor Lust til at faae Sø- og Handelsretten ind i Søfortarkivets Bygning, og allermindst, naar denne Bygning skulde opføres, hvor man nu har paatænkt at opføre den. Forholdet er ganske anderledes, naar det vel ikke ligefrem er et militært Institut, der kommer ind i denne Bygning, men dog et Institut, der staar under et militært Ministeriums Bestyrelse, end naar det er en hel fremmed Autoritet, der hører under et andet Ministerium. Pladsen dernede ved Løtthuset bør ikke direkte eller indirekte aabnes for Tilgang af en stor Del af Befolkningen. Der kan indtræffe Omstændigheder, hvor man kan finde sig foranlediget til aldeles at affpærre den, og det vil da være let for Ministeren at træffe sine Foranstaltninger, naar han i Bygningen ikke har Andet end Søfortarkivet og det meteorologiske Institut, hvorimod det vil være ham meget vanskeligt, naar Sø- og Handelsretten har sit Lokale der. Det ærede Medlem mente, at det var en mindre heldig Fremgangsmaade, som Marineministeriet havde brugt lige overfor Kommissionen. Jeg beklager meget, at Kommissionens Arbejder ikke have ført til et andet Resultat end det foreliggende, men jeg kan dog paa den anden Side heller ikke se, at man, fordi man henvender sig til forskellige Mænd og opfordrer dem til at tage Del i en Overveielse, derfor skal være ubetinget bunden til at godkjende det Resultat, hvortil de ere komne. Man stillede sig overhovedet fra først af slet ikke saa overordentlig gunstig lige overfor Søfortarkivet. Det var jo min Dypgave som Marineminister nærmest at værne om Søfortarkivets Interesser, og det maatte jeg gjøre, uanset om jeg betragtede disse Penge, der var Tale om, som Søfortarkivets særlige Eiendom, eller jeg betragtede denne Fond som en af disse smaa Skuffer, indeholdende en Del af Stats-eiendommen. Det var mig ganske ligegyldigt; i hvert Fald gaa Pengene om kort Tid ud af Skuffen og blive anvendte til en Bygning, som bliver en ligefrem Stats-eiendom. Men det var min Pligt som Marineminister at varetage Søfortarkivets Interesse, ikke blot med Hensyn til, hvorledes Bygningen blev indret-